

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010578
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615010578.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.marca 2018, v trestnej veci obžalovaného U.Á. H., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.9.2017 sp.zn. 3T/102/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. H..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T/102/2015 zo dňa 27.9.2017 bol obžalovaný U. H., uznaný vinným v bode 1) rozsudku z prečinu krádeže podľa § § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., v bode 2) rozsudku z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a), b) Tr.zák. s použitím § 138 písm. a) Tr.zák. a § 139 ods.1 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1

v dobe od 21.30 hod. dňa 10. októbra 2014 do 10.30 hod. dňa 12. októbra 2014 v B. N., T. O. C. Č.. XXX, B. K., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vnikol spoločne s toho času odsúdeným N. Š. do areálu priemyselného parku, a to tak, že podliezli oplotenie C. C. v jeho zadnej časti pri Ž. U., prišli k budove, vedľa ktorej bolo zaparkované nákladné motorové vozidlo G. K., U., J. Č. K. XXX Z. a zatiaľ čo obvinený N. Š. dával pozor, tak obvinený U. H. išiel k uvedenému nákladnému motorovému vozidlu, nezisteným predmetom a spôsobom vypáčil veko palivovej nádrže, ktoré bolo v čase skutku zabezpečené uzamykacím mechanizmom a následne za pomoci gumenej hadice, ktorú si priniesol so sebou, postupne odčerpával a odcudzil najmenej 80 l motorovej nafty, čím takto svojím konaním spôsobili spoločnosti Z. G.. G..M..B.., N., škodu na odcudzenej motorovej naftě vo výške najmenej 104,94 €,

v bode 2

dňa 15. októbra 2014 v čase okolo 00.15 hod. v obci N., B. K., na príjazdovej ceste pred bytovým domom na ulici C. Č.. XXX/X, v podnapitom stave kvôli nezhodám týkajúcich sa prístupovej cesty sa vyhrážal poškodeným so slovami, že ich zabije vyháňajúc sa s mačetou v ruke, ktorou sa oháňal okolo seba držiak ju nad hlavou Z. S. a jeho synovi I. W. H., T.. XX.X.XXXX, takým spôsobom, že to u poškodených vyvolalo obavy o ich zdravie a život, pričom následne opakovane udelil I. W. H. mačetou po pravom a ľavom ramene, čím mu spôsobil zranenia, a to odreniny pravého ramena, odreniny ľavého ramena a pleca a pomliaždenie dolnej časti ľavého ramena ľahkého stupňa, ktoré si nevyžiadali liečenie a práceneschopnosť poškodeného,

Za to mu bol podľa § 360 ods.2 Tr.zák. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. h), m) Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti Z. G.. G..M..B., G. G. N., F. Č.. XX, XXX XX N., V. XX XXX XXX, škodu vo výške 104,94 €, pričom tento záväzok je solidárny s povinnosťou nahradiť škodu poškodenému odsúdeným N. Š. na podklade trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 102/2015 zo dňa 25.8.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.9.2015.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, poučení o opravnom prostriedku, odôvodnení, obžalovaný U. H. podal ihneď odvolanie čo do výroku o vine a treste. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania po citácii ustanovenia § 2 ods.10 Tr.por. obžalovaný zdôraznil to, že vina musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. To platí tým skôr, keď existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri skutku v bode 1/ súd svoje rozhodnutie oprel len o nepriame dôkazy, a to výpoveď svedka N. C. a svedka S., ktorí v podstate uviedli, že on obžalovaný a už odsúdený N. Š. mali pri sebe v kritický večer naftu, avšak ani jeden z nich nemal vedomosť o pôvode nafty. Už odsúdený N. Š. odmietol v procesnom postavení svedka vypovedať.

Taktiež aj pri skutku v bode 2/ existujú značné rozpory vo výpovediach poškodeného I.. W. H. a jeho otca Z. S.. Poškodený dňa 15.10.2014 uviedol, že mu mal priložiť mačetu na rameno, a tak spôsobiť zranenia, následne svoju výpoveď zmenil tak, že mačetou šermoval a viackrát ho tak trafil do ramena pravej ruky. V podstate zhodne vypovedal aj jeho otec Z. S.. Výpoveď uvedených svedkov bola v prípravnom konaní potvrdená výpoveďou svedka I. Q., ktorý však na hlavnom pojednávaní 28.3.2017 vypovedal, že Z. S. mu hneď po konflikte uviedol, ako má vypovedať. Na hlavnom pojednávaní však svedok uviedol, čo sa skutočne v kritický večer stalo, a to že nepočul, aby sa niekto niekomu vyhrážal. Taktiež potvrdil, že v kritický večer on obžalovaný nemal pri sebe mačetu. Obžalovaný nepoprel, že medzi ním a rodinou poškodeného došlo kritického večera ku konfliktu, ale pravdou je to, že práve on obžalovaný zavolať políciu a sanitku, pretože mal poranené oko, lebo ho Z. S. trafil kameňom. Príslušník PZ H. N., ktorý sa zúčastnil v daný večer zásahu, vo svojej výpovedi zo dňa 30.11.2016 uviedol, že nevidel na mieste konfliktu žiadne zbrane.

Záverom navrhol, aby odvolací súd v zmysle zásady in dubio pro reo zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci sám tak, že ho spod obžaloby prokurátora oslobodí v zmysle § 285 písm.c/ Tr.por.

Na podklade takto podaného odvolania obžalovaného U. H. odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Prvostupňový súd vykonané dôkazy vecne vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 12 ods. 12 Tr.por. jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonne odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že sa obžalovaný dopustil konania tak, ako je to uvedené

vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd pri uznaní viny vychádzal aj z výpovede obžalovaného U. H., ktorý na svoju obranu uviedol, že od už odsúdeného za súdenú trestnú činnosť N. Š. sa dozvedel, že naftu našiel za latrinou obydlia, kde býva I. Q.. N. Š. ju previezol do kriakov okolo vody, odkiaľ ju potom obaja na aute, ktoré riadil N. C. odniesli k C. S., keďže mal u neho dlh, ktorý chcel vyrovnať. Preto mu (obžalovanému) zavolať v noci, keď predtým naložili naftu do auta, z miesta kde ju preniesol N. Š.. Nevedel, či tú naftu ukradol N. Š., myslel si, že ju ukradol I.Ú. Q..

V tomto smere bola výpoveď obžalovaného zhodná s výpoveďou svedka N. C., ktorý potvrdil, že na základe žiadosti obžalovaného U. H. spolu s ním a N. Š. previezol naftu v dvoch kanistroch a sude z ulice C. k domu v obci N.. Taktiež aj svedok C. S. usvedčil obžalovaného zo spáchania skutku v tom, keď potvrdil, že nafta mu bola dovezená v skorých ranných hodinách.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že naftu ukradol svedok I. Q. je aj podľa názoru krajského súdu vyvrátená výpoveďou svedka I. Q., ktorý uviedol, že obžalovaný ho z pomsty krivo obvinil z krádeže. Pomstiť sa mu chcel kvôli tomu, že ho svedok I. Q. aj v minulosti usvedčil z trestného činu. Uvedené tvrdenie menovaného svedka je pravdivé, nakoľko to vyplýva zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T/166/2011.

Okresný súd takto správne vychádzal z vykonaného dokazovania a nepochybil, keď svoje skutkové zistenia okrem vyššie uvedených výpovedí oprel aj o výpoveď svedka N. R., splnomocneného zástupcu poškodenej spoločnosti Z. G..M..B., ktorý uviedol, že nádrž auta bola vyložená a bola z neho hadicou odčerpaná nafta cca v objeme 80 litrov.

Ďalším dôkazom je hlásenie o použití služobného psa na pachové práce, z ktorého vyplýva, že pes zachytil pachovú stopu cca 400 metrov od miesta činu, ktorá viedla cez park smerom k plotu a pokračovala cez železničné koľaje, až k zástavbe rodinných domov na ulici C. a skončila až na ulici, kde býva obžalovaný U. H. a v čase skutku tam býval aj odsúdený Jozef Štefan.

Zo spáchania skutku v bode 2) rozsudku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami poškodených Z. S. Z. I.. W. H., ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný im nadával a vyhrážal sa, že ich pozabíja a aj celú rodinu, pričom bol veľmi agresívny.

Z domu zobral mačetu, ktorou šermoval tak, že zasiahol I.. W. H. viackrát do oblasti horného pravého ramena. Obaja svedkovia poškodení zhodne uviedli, že obžalovaný sa im opakovane vyhrážal zabitím.

V súlade s týmito výpoveďami bola aj výpoveď svedka I. Q., ktorú vykonal v prípravnom konaní a ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, nakoľko menovaný svedok vypovedal rozporne a uviedol, že nepočul, že by sa obžalovaný vyhrážal Z. S. Z. I.. W. H. a taktiež nevidel žiadnu mačetu. Aj krajský súd túto výpoveď vyhodnotil ako účelovú a vykonanú v snahe zbaviť trestnej zodpovednosti obžalovaného U. H. zo žalovanej trestnej činnosti. Na druhej strane výpovede svedkov Z. S. a I.. W. H. vyhodnotil ako pravdivé, nakoľko tieto výpovede sú v súlade aj so závermi znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie úrazová chirurgia. Zo záverov prečítaného znaleckého posudku vyplynulo, že I.. W. H. kritického dňa utrpel poranenia, ktoré mohli byť spôsobené mačetou, ktorou útočník poškodeného opakovane 8 - 9-krát udieral, a to 3-krát do pravého horného ramena a 4-krát do ľavého horného ramena a pleca. Taktiež znalec konštatoval, že poškodený mal asi 7 - 8 lineárnych odrenín a 1 pomliaždenie, pričom mechanizmus vzniku týchto zranení bol vyhodnotený ako úder mačetou, ktoré úderý neboli intenzívne a boli tlmené odevom.

Pokiaľ obhajoba poukazuje na rozpor vo výpovedi poškodeného I.. W. H. spočívajúci v tom, či obžalovaný mu mačetu priložil na plece alebo ňou šermoval, tak tento rozpor správne okresný súd vyhodnotil, keď prihliadol na znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie úrazová chirurgia a pri uznaní viny vychádzal z tej skutočnosti, že obžalovaný U. H. mačetou šermoval.

Svedkyňa I.. Y. N. vo svojej výpovedi uviedla, že ako všeobecná lekárka pre deti a dorast dňa 15.10.2014, t.j. v čase spáchania skutku vyšetřovala poškodeného I.. W. H., ktorý uviedol, že bol fyzicky napadnutý

U. H., ktorý ho napadol v noci s mačeta. Pri skúmaní jeho tela zistila, že má viaceré rezné a tupé rany, konkrétne na ľavom pleci a ľavom ramene, ľavej strane krku a chrbta. Z lekárskeho potvrdenia vyplynulo, že poškodený bol v ambulantnom liečení od 15.10.2014 do 20.10.2014.

V nadväznosti na správne zistený skutkový stav, aj krajský súd konštatuje, že obžalovaný U. H. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty v bode 1) rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák., v bode 2) rozsudku z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a), b) Tr.zák. s použitím § 138 písm.a) Tr.zák. a § 139 ods.1 písm. a) Tr.zák., a to po objektívnej aj subjektívnej stránke.

Odvolačný súd teda rezultuje, že dokazovanie bolo súdom prvého stupňa vykonané zákonne a v rozsahu dostatočnom pre náležité objasnenie skutkového stavu veci, ktorý plne postačuje pre vydanie zákonného a spravodlivého meritórneho rozhodnutia.

Pri ukladaní trestu v súlade so zákonom okresný súd prihliadol na osobu obžalovaného U. H., predovšetkým na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, kedy bol od roku 2010 4-krát súdne trestaný. Keďže u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností, podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. a dopustil sa viacerých trestných činov, pričom sa jedná o špeciálnu recidívu, aj podľa názoru krajského súdu účel trestu u obžalovaného je možno dosiahnuť iba nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, t.j. v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby pre najprísnejší trestný čin, ktorá u menovaného činí 16 mesiacov - 3 roky.

Správne je i zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm.b) Tr.zák.), pretože obžalovaný U. H. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním uvedených prečinov vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Nepochybil okresný súd, keď obžalovaného zaviazal spoločne a nerozdielne s už odsúdeným N. Š. na náhradu spôsobenej škody poškodenej spoločnosti Z. G..M..B.. N., ktorá si svoj nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnila.

Preto krajský súd nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.